

د کلمه :

موسیقی کلام تو دلنشین ترین ترانه زندگیست ، هم اخمت زیباست هم لبخندت یادم هست
آنروز که تو با گچی بر روی تخته سیاه کلاس ما نقشی سپید عشق میزدی ، من غریق
دریای گمراهی به ساحل امن تو تکیه زدم و پنجه های خواهش به گل ساحل تو فرو بردم
و تو مرا از امواج دریای گمراهی که به سوی خود پای کشانم میبرد نجاتم بخشیدی همیشه
عمر مدیون توام ای معلم

با گوش جان شنیدم آوای مهربانت
گیرم در آسمانها از مهر و من نشانت
ای شمع روشن عشق تابیده ای مکرر
مرا تو ای معلم دادی تو جان دیگر
در لحظه ی وداعت اشکم به گونه غلطید
شد آسمان سیه پوش همچون ودای خورشید
(هر حرفی از کلامت صد پند جاودان بود
هر قطره ی وجودت دریای بیکران بود) (۲)
(اما اگر نباشد ، من در کلاس درس
آواز آشنایت با درس تازه پرسم) (۲)
تدریس آخرینت باشد چو عادت امروز
این درس جاودان است دریای دانش آموز
(در وصف ای معلم خون از قلم بیارد
معلم شهیدم راحت ادامه دارد) (۲)